

EGYETÉRTÉS

SZERKESZTŐSÉG:
 BUDAPEST, IV. PÁPNÓVELEDE-UTCA 51.
 Telefon száma 51-66.
 Kéziratokat nem küldünk vissza.
 CSAK BEJÁRÓKÉNT FOGADUNK EL.
ELŐFIZETÉSI DÍJ:
 Vidékre postán v. helyben bázhoz hordva.
 Egy évre 40 kor. / Egy negyedévre 10 kor.
 Egy félévre 30 kor. / Egy hónapra 3 kor. 60 fl.
 Kérlek: 5 óra délutánra 12 óra 40 fl.
 Francia-Östör-Török-Görög-Spanyol-
 spanyolok, Svájci, Románia és Szerbia,
 valamint azaz országok, melyek a posta-
 szerződéshez tartoznak, segélyre 18 k. 40 fl.
 Egy szám ára 12 fl.

KIADÓHIVATAL:
 BUDAPEST, IV. PÁPNÓVELEDE-UTCA 51.
 Telefon száma 51-66.
 HIRDETESEKET ÉS NYILVÉRTÉRE VALÓ
 KÖZLEMÉNYEKET FELVEZŐ A KIADÓHIVATAL.
PARISBAN FOLYÓIRATOKKAL:
 John F. Jones & Co., 11, rue de Valenciennes.
 Frankfurtban a M. D. D. G. L. és T. S. S.
 Bécsben: Danneberg & Co., Kumpfgasse Nr. 7.
 Duxis: M. J. J. Wolzelle Nr. 6-8.
 Brüsszelben: Van der Auwera, 1, Walluistraat 10.
 Moszkva: Rudolff Schulze Nr. 2.
 Oppeln: A. Strohmann Nr. 14.
 Székelykeresztúr: A. Wolzelle Nr. 14.
 Zürichben: Orell, Füssli & Co.
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *

Mai számunk főbb közleményei:
 Veszélyeztetik: Kijelentés a magyarországi
 Osztrák politika Boszniában.
 Készenléti.
 Tíz év múlva beszámolója.
 A kínai bonyodalom.
 A transzváli háború.
 Bérmozgalmak Budapeston.
 A kézműves-kereskedés új besorolása.
 A féltékenység bolondja. (Egkedvűségi tár-
 gyalás.)
 Képzőművészet: A vasiparcról.
 Tárca: A zsebmetszők. Irta: Egy detektív.

Közjogi számadás.

Hosszu nyári szünetre szedték el a parlament és kedves ráfóliás gazdaságba térni pihi a miniszterelnök. A füllesztés és a légkör párrakkal telítődött déli szelek után itt a tökéletes szélesedés. Az ábrándozó he-nyeségnek bágyasztó hatásai után követ-keznie kell az ólmos álomkorcságnak. Ugy látszik, természeti szükségünk most az ily teljesen öntudatlan állapot, hogy ne is gon-
 dojunk a főlénk törnyosuló létkérdésekre és ne lássuk a lábaink előtt tatóngó örvé-nyeket. Legalább is metsző kényv volna a választókerületekbe hazatérő képviselőket a parlamentü szünet elfogadott kötelezettsé-geire figyelmeztetni és azt kívánni tőlük, hogy adjanak számot az őket megbízott nemzet előtt minden végzett munkáról, a még szükséges feladatokról és általában a politikai helyzet természetéről. A helyzet természetéről: Szinte metafizikai hangzása van már ennek a szónak, mintha az emberi gondolkodás határát túlhaladná. Állami életünknek egész mai alapja megrendült, a 67-ben teremtett alkotmányos rendnek leg-fontosabb intézményei válságba jutottak, és senki nem felelt arra az első kérdésre: Hová indulunk, merre keressük a kibon-
 takozás útját? Fogalma sincs senkinek róla. És nem csak akkép nincs fogalma róla, hogy az a gyöngye, nyomorúságos kormány, mely a nemzet vezetésére ezidő-
 szerint hivatal van, rettenetes eszmésze-
 gységében nem bírja az utat megje-
 lőni. Ennek a kormánynak még kimon-
 dott elve, bevallott politikája is, hogy a bonyodalomból kivétező utat ne keressen és a sötétségben világosságot ne gyújtson. A nemzetnek egyszerűen azt kell hinnie, hogy minden tökéletes rendben van. A tisztelt törvényhozó urak meg beszámol-
 hatnak a törvényhozás minden apró-cseprő dolgáról, és ha eddigi munkájukkal nincs mit dicsőítenünk, szíves programot rajz-
 olnak a szünet után napirendre kerülő közhasznú javaslatokról. Ugy kell tennünk szemlőzi a fenyegető jövővel, hogy Tolstoj, a nagy író rajzolja a közkatona lélekállapotát a nagy csata előtti este-
 tudja, hogy reggelre kelve, elől kell ro-
 hanni, elébe az oldókló kartácszópárnák, elébe szá halálnak; de csak hogy ettől elfordítsa gondolatát, folyton holmi apró munkával foglalkozik és terveket kovácsol otthoni kis gazdaságáról.
 Szó sincs róla, jól fogalmazzák meg nemzeti életünk törvényét. Értjük be azzal, hogy a közönséges intézmények még hol-

napig se roppannak össze, de azért eskü-
 jünk arra, hogy a közönséges rend örökké-
 való bölcsesség alkotása. Hogyan lehet
 örökkévaló bölcsesség olyan intézmények-
 ben, melyek tetőzete alatt huszonnégy
 órára sem tudjuk magunkat biztonságban?
 Hát mirevalók a páratlan Széll-formulák,
 ha nem arra, hogy épen ezt jól meg-
 értjük! Egyszerűen kijelentjük, hogy azokat
 a mélységes történelmi evolúciókat, az
 államok és nemzetek fejlődésének örök,
 nagy törvényeit, melyek világossága az
 osztrák eseményekből özönlik felénk, mi
 csak muló tüneteknek, efemer véletlensé-
 geknek tekintjük, melyek örökkévaló böl-
 csességünk közönséges rendjéhez hozzá
 nem férhetnek. Milyen különös dolog am,
 hogy Magyarország és Ausztria közlő négy
 századon át élnek a „vegyes házasság”-
 viszonyban, és mégis csak 1867-ben ta-
 láltuk volna meg az örökkévaló bölcsesség
 formuláját, melyet többé a viszonyok és ér-
 dekek semmi új alakulása nem érthet!
 Hisz még a lélek halhatatlanságára nézve
 is igen jelentős kérdésül vetik föl azt, hogy
 ha az egyéni lélek a jövőben örökké fog
 létezni, ugy hát a multban is örökké kel-
 lett léteznie. Valóban itt a metafizikai rej-
 télyek egész tömkelegbe gomolyodnak. De
 most világosan látunk kell azt, hogy a
 két szövetséges „fél” közül, melyeket az
 örökkévaló közönséges viszony összekap-
 csoljon, az a „másik fél” egyáltalán nem
 létezik. Az egységesen alkotmányos
 Ausztria, melyet szövetséges társunkul fo-
 gadtunk: hol van az egyáltalán és fog-e
 az valaha az idők meheből kialakulhatni?
 Nyilván az örökkévalóságra teremtett köz-
 önséges viszony az a híres nyulpecsenye,
 melyet nyul nélkül készítenek el.
 A mi mai vezérpolitikáink persze
 abban reménykednek, hogy valahogy még
 csak létrehozhatják az egységes alkotmá-
 nyos Ausztriát, mely a közönséges rend-
 nek alapfeltétele. Azaz, a mit 1867-ben
 befeljezték és mellyelhetetlen tényezőnek
 vettek, az mi reánk nézve még nagyon kezde-
 ges, nagyon kétséges probléma. Nem az a
 zavar, a mit most látunk Ausztriában, nem
 ez a multó epizód; hanem épen az alkot-
 mányos államegység volt csak efemer és
 életképtelen kísérlet. A helyzet valóság-
 gal az, hogy ahhoz az örökkévaló szövetsé-
 ges viszonyhoz nekünk magunknak kellene előbb
 megteremtünk az örökkévaló szövetséges
 társat: az alkotmányos osztrák államisá-
 got. Hát persze, akadnak nálunk oly jele-
 s idióták, kik utólag a szövetséges nélküli
 szövetségben fedezik fel a közönséges vi-
 szony páratlan bölcsességét; sőt benne a
 magyar fajnak az egész monarchiára ki-
 ható vezető hatalmát látják. De még az
 ilyen idiótaságnál is téveszettebb az a
 formulabölcsesség, mely az idők egyik leg-
 nagyobb kérdését, a kor erőinek óriási
 vajadását ugy veszi, mint véletlen multó
 epizód, melyet csak mátol holnapra kell
 számba venni. Értjük meg azokat a vas-
 gyuró hazahatást, kik azt hiszik, hogy Ma-
 gyarszág formálhat magának idóvel olyan
 Ausztriát, a milyen épen szükséges vagy
 kedve van. Csakhogy ez a szövetséges ál-

lamformálás legalább is nemzedékek hatal-
 mas munkáját kívánja, nem pedig mátol hol-
 napra való hazug formulát.
 Így állítják fel az alapját vesztett, esz-
 méjéből kivetkötött, lényeges feltételeiből
 kiforgatott közönségi viszony örök törvé-
 nyül, melyet a mindenfélő törnyosuló vá-
 gások között is fenn kell tartanunk. Ho-
 gyan! Egy nemzet, akkor, mikor létkérdé-
 sei vannak főlvetve és állami jövőjének ala-
 kulása került ismét az idők forrongó kohó-
 jába, ne egyedül saját nemzeti érde-
 kéi, eredeti életösztöne ismerje legfelsőbb
 törvényül? Valóban egyedül álló jelenség
 volna! Ha az ilyen politika a magyar nem-
 zetnek igazi hajlamát jelentené, csak azt
 bizonyíthatná, hogy a közönséges rendszer
 uralma alatt teljesen kivészett a nemzeti
 öntudat. Akkor a nemzeti életnek többé
 célja sem volna, maga a nemzeti eszme
 értelemnélküli frázissá válnék.

Budapest, június 19.

Széll Kálmán Rátótton Széll Kálmán miniszter-
 elnök ma ráfóli birtokára utazott, a honnan csak a
 jövő héten tér vissza a fővárosba.

Uj közigazgatási bírók. A hivatalos lap
 mai száma közli a közigazgatási bírósághoz tör-
 ténő új kinevezéseket, melyeket előre jeleztünk.
 Az erre vonatkozó királyi kézirat így szól:

Magyar miniszterelnökömnek a miniszterium
 nevében tett előterjesztése *Makay Desző*, a
 kirához beosztott ítélőtáblai bíró, *Desseffy*
 Marcell budapesti ítélőtáblai bíró és *Dr. Feich-
 tinger* Elek királyi tanácsos és főmei penzük-
 igazgatót a közigazgatási bírósághoz ítélőtáblaként
 kinevezem.

Kelt Schönbrunnban, 1900 június hó 13-án.
Ferenc József s. k.
Széll Kálmán s. k.

Három érdemes és jeles embert ért ezzel kitüntetés,
Makay Desző mint kiváló kriminálista és mint rend-
 kívül munkabíró ember ismeretes, a ki jogi körökben
 nagy rokonszenvnek örvend. *Desseffy Marcell* pedig
 mint a magyar bírói karnak egyik legkiválóbb és leg-
 kedveztebb tagja ismeretes. Ő is kiválóan mint krimi-
 nalista munkabíró elöljáróján, melyen nagy tehetség-
 néi fogva gyors haladást tett. Az 1876. évben lett jog-
 gyakornok, már három évvel később aljegyző,
 1884-ben albíró, 1887-ben pedig törvényszéki bíróvá
 nevezetett ki. Az 1893. évben tanácsjegyző lett a kir-
 áriánál, 1896-ban pedig kir. ítélőtáblai bíró, 1898-ban
 az ügyvédszabó bizottság tagja lett. A kik ismerik a
Desseffy Marcell feyves tehetségét, nagy képzettségét
 és tudását, csak természetesen találják, hogy most ily
 kitüntetés érte. *Dr. Feichtinger Elek* előrangú szak-
 teményi tudományterületen és a mellett főmei
 munkáiban nagy tevékenységet fejtett ki a magyar-
 sátság érdekében is. Ez a hármas kinevezés kétségkívül
 nagy nyereséget jelent a közigazgatási bíróságra nézve.

A pápai lobogó. Debreczenben a minapban
 nagy visszataszítást keltett, hogy *Wolofka* Nándor
 ezimzetes püspök a legutóbbi katolikus ünnepek
 egyikében a debreczeni katolikus templomba a ma-
 gyar tricolor mellett kitűztette a pápai lobogót.
 Az arany-ézüst, helyesebben sarga-fehér zászló
 dolgot igen erélyes módon tette szöve a debre-
 czeni függetlenségi és 48-as part lapja és élesen
 elítélte a sajtószertű demonstrációt *Wolofka*
 Nándor, a kinek a magatartása a „kálvinista
 Románia” érthető módon nagy feltűnést és visz-
 sátszítást keltett. Ebben az ügyben panaszok
 mentek a kormányhoz is és *Schlauch* Lőrincz
 nagyváradi bíboros püspökhöz is, kinek az egy-
 házmegejéhez tartozik Debreczen. Tegnap aztán

a miniszterelnök és a kardinális hosszabb ideig
 konferáltak e dologban és a tanácskozás eredmé-
 nyeként intézkedés történt, hogy *Wolofka* jövőre
 ne tüsszen a pápai lobogóval.

Közéletünk.

○ Ide esődíteni az idegent, ez a legújabb jelszó édes
 magyarom! Jégedy meg magának jól, hogy el ne
 maradj valahogy a divattól, mert akkor ebben a szép
 hazában nincs jövő. Nem hallgatnak rád, nem kér-
 dezik meg a véleményed, nem lesz szereped, s nem
 lesz holdod, a ki veled kezdet szorít. Ahhoz képest válo-
 gasd meg tehát ezental a nyilatkozataidat, hogy ide
 kell esbitálni az idegent. Hadd jöjjön, lasson, s legyen
 legyőzve. És mindenképp felett pedig hagyja itten a pénz-
 zét. A német márkát, a francia frankot, de legkivált-
 képen a súlyos sterlinget. Mindegy, hogy miképen költi
 el, mit kap érte, csak hagyja itt. A mint eddig a tisztelt
 Monsieur és Mister Egyiptomba járt telen, Olasz-
 országra jart tavasszal és őszel, és a Svájcba jart
 nyáron, azoképen csapatostul járjon el ezental hoz-
 zánk — de jó nagy csapatostul ám. S jöhön az évrök
 bármely szakában, itt is lakhat, ha ugy teszük egész
 évben, csak a fentiszott pénzemektől hagyjon itt hátra
 minél nagyobb rakást. Valamint fűrdözz is ne Emsbe
 vagy Karlsbadba járjon ezental a varva várt s tiokban
 lenézett idegen, hanem Pocsolyafüredet vagy Füzfa-
 házat látogassa.

Mert az igazság is így követeli. Mi Árpád apánk ideje
 óta gyakran járunk el nyugatra (tanu reá például
 Merseburg), most már a nyugotaton a sor, hogy adjak
 vissza a látogatást.

Minthogy pedig nálunk semmi sem történik anélkül
 és bizottságok nélkül, a mai napon két bizottság is
 megalakult a fentebb körülírt célnak elérésére. Az
 egyik bizottság a kereskedelemügyi miniszteriumban
 ülésezett. Az volt a jelszó, hogyan lehessen idecsa-
 gítani a gimpiakat. A másik bizottság a belügyi minis-
 teriumban ült össze, s a felett tanácskozott, hogyan
 lehessen a fűrdöző publikumot itthon marasztalni s
 hazai évszényvezetést itatni vele a külföldiek helyett. És
 ravasz magyar észrel ki lett fundálva a sok dletra
 való tervezet, a melynek mind egy a vége, az tudni-
 llik, hogy ezental nem mi horjúk ki pénzünket ide-
 gente, hanem inkább az idegentől szedjük el a pénzt
 ideháza.

És en vételem irakidkász nagyon javallom ezt az
 ügykezelést édes Magyarországon. Bár sikerülne ez
 minél alaposabban. Bár idegiana urairani a persza sah
 és valamennyi indiai maharadsza, s bár itt töltene a
 telen a czar ő felsége, meg valamennyi anglus tészér.
 Csakhogy azt látom, hogy ebből az egész ügykezelésből
 alig lesz valami fogható dolog. Mert te csak az idegent
 nézed tiszta atyámfia! és nem tenmagadat. Azon
 törd a fejedet, hogy mit legyen az a külföldi, de
 azon nem gondolkodol, hogy mit kell tenned első sor-
 ban tenek.

Megható óhaj, hogy az idegenek ezental csapatostul
 hagyják itt a pénzüket. De hat mi, mit adunk eszerebe
 nekik? Minek a czéjükből jöjnek ide? Mit nezeznek,
 mit lássanak, mit élvezzenek, mi által szórakozzanak?
 Egyiptomban egy sok ezer esztendő multnak ezernyi
 emlékeiben gyönyörködtek az utazó. A mellett meleg
 napugárban sütkéreztek, mikor odahaza hó borítja a
 tájat és köz szállja meg a varosokat. Olaszország mű-
 emlékeivel s a művészetek világhírű alkotásaival impo-
 nál. Egy-egy vidéki városban több van ott azokból fel-
 halmozva, mint nálunk az egész országban együtt-
 véve.

Mit akarunk mi mutatni az idegenek?
 Azt talán, a mit odahaza is láthat, szebb, tetszetősebb
 és nagyobb alakban mutatunk? Azt, a mit töl-
 tanultunk, s tökéletlenül utánoztunk? Vagy talán a kabai
 tornyot, vagy a szoboszló személmot mutatunk meg
 nekik? A Hortobágot vagy Buzságot? Akad olyan is, a
 ki ennek látása vonz, de ne várd édes magyarom,

hogy mind azért, a mit mi mutathatunk esztől toljóan
 ide az idegen, s megakítja hitvány vidéki vendégléte,
 melyekben nem talál semmi kényelmet, vagy a főváro-
 sziakat is, a melyeknek értelmében vesztet felhők gyantát
 gomolyog a dolányfist.

Kezdjük a legelején, ha valamit tenni akarunk! Nyujt-
 sünk is valamit az idegenek, ha azt akarjuk, hogy ide-
 jöjjen és itt jól érezze magát.

Hogy a fűrdömet is hába fogjuk kintlátani mind-
 addig, míg a külföldi hasonlók olesőbbak és kényelmese-
 bbek: ez gondolom, elég nyilvánvaló. Addig hába
 újjuk a reklámdobot. Mi magunk is idegenbe járunk, ha
 csak ideháza nem tart bennünket a hazafiaság, mit re-
 menykedünk tehát abban, hogy ezental az idegen fog
 eljárótani mihozánk!

Van sok jó forrásunk, sok hathatós vizüök, az bizo-
 nyos. Búzkékedik vele a szittya hazafiaság, hogy különbek
 is, mint az idegenek. De mikor elfog a köhögés, bizony
 magunk is Selters-istünk, s karlsbadit, mikor a gym-
 nasiurust vesz elö.

A helygymnastier értekezletén meg is mondotta az
 egyik résztvevő, hogy az idegen vizet ki kell szorítani.
 Eljén! Ez már beszéd. Így már lesz belőlünk valami.
 De még jobb lenne két pandur állítani minden ma-
 gyarnak háta mögé, s belételesen egy liter sügültit. Azt
 persze megtehetné aztán az idegen is, hogy kilátás a
 magyar vizet, például a budai keserút, melynek ma 6
 a legnagyobb fogyasztója.

Arról elemben nem szóltunk senki, hogy a hazai vize-
 ket — kivéve a kiveendőköt — nem kezelik oly jól,
 mint a külföldiekét. Töltsünk nem elég tisztá, dugasz-
 lasuk tökéletlen, s az áruk magas.

Ha sikert akarunk, ebben a tekintetben is magunkon
 kell ekezdenni a reformot édes magyarom! Különböz
 iarmazhatunk, tanácskozhatunk, a meddig tesszük.

Osztrák politika Boszniában.

— Az Egyetértés tudósítójától. —

A Budapestben tartózkodó mohamedán küldöt-
 tek föltötte érdekes irást kaptak egy mohamedán
 főpaptól, a sarajevói hatibjáto, a ki elmondja,
 hogy micsoda fogásokkal iparkodnak aláírásokat
 gyűjteni arra a már többször említett ellenpily-
 latkozatra, melyet a bosnyák kormány körözlet
 a megszállott tartományok muzaalmjai közt.

De dokumentálva a hatibja nyilatkozata azt is,
 hogy a bosnyák kormány milyen véleménynyel
 van Magyarországról.

Szó a főpap nyilatkozata szó szerinti fordítás-
 ban így:

Alóirozt indítással érzem magam, hogy ezt a
 pár sort nyilvánosságra hozzam és nyilvánosan
 mondjam el, hogy milyen módon vezettelem
 felre valóllan és ravasz eszelvények segítségével
 a medzisi ülema reszerül Sarajevóban. Töb-
 ször kaptam meghívást az említett medzisi részé-
 ről, de nem mentem el. Végre nem állhatom
 ellent annyi meghívásnak, elemntem. A midőn
 oda érkeztem, elem tetek egy nyilatkozatot, a
 melyben az volt elmondva, hogy a Budapestben tar-
 tozkodó deputáció eljárása rosszulalando. Én ba-
 rtoroktam megkérdezni, mi az oka, hogy ezt a
 deputációt meg kell tagadnom, és kijelentettem,
 hogy elküszimertem ezt nem engedni meg, mire a
 medzisi ülema szörel-szóra a következőket adta
 tudtomra:

A Budapestben tartózkodó mohamedán depu-
 táció azon dolgozik, hogy Bosznia-Hercegovinában
 megszüntesse az okkupációt és hogy ezen or-
 szagokat összekoosse és egyessebe *Szent István ko-
 ronájával és hogy új magyar törvények lépjének
 életbe* it.

Miután ezek után sem akartam a nyilatkozatot alá-
 írni, azt is mondták nekem, hogy a fenti követé-
 sek az osztrák érdekek ellen irányulnak és ennek
 következtében, ha a nyilatkozatot nem írni alá,
 engedetlennek és hátellenesnek fogják tekinteni az
 osztrák kormány irányában. Más ilyféle dolgokkai

A zsebmetszők.

Irta: Egy detektív.

Egy híres budapesti zsebtolvaj, a ki egyszer
 in flagranti elespik, a főkapitányságnál, mikor
 vallatára fogták, büszke önértelét azt mondta a
 rendőrszövetségnek, a ki a vizsgálatot vezette:

— Ön azt kérdezi tőlem, hogy intelligens em-
 ber létezem miért adtam a lejemet gazságra? Teved fogalmazó ur! A zsebtolvajlás nem gazság,
 hanem — művészet!

Bizonyos tekintetben annak az embernek két-
 ségkívti igaza volt. Ahhoz, hogy valaki ügyes
 zsebtolvaj legyen, tagadhatatlanul bizonyos mű-
 veszet szükséges, melyet csak hosszas gyakorlat
 után lehet elsajátítani és a melyre szinte azt
 mondhatnánk, születni kell.

Mert tévedés volna azt hinni, hogy a gonosz-
 tevőben elég az az elköltés, hogy ő most elmegy
 és valami sokadalomban kifosztja valakinek a
 zsebeit. Elvégre hiszen azt megteheti, hogy ki-
 csejlen valakinek a felöltőjéből tesszem egy zseb-
 kendőt, melynek a cücske kilóg a zsebből. De
 a nagyobb szabású operációkhoz nagy rutin, sok
 hidegvér, a kéz rendkívüli gyakoroltsága és sok
 olyan fogás kell, melyet csak hosszas praxis után
 lehet elsajátítani.

És ép azért vannak valóságos tolvaj-iskolák.
 Ne tessék nevetni, mert csakugyan vannak. Isko-
 lak, melyekben a tapasztalt és gyakorlott vén
 zsebmetszők oktadják ki az „ifjúságot”, megmu-
 tatván nekik mindazokat a fogásokat, melyekre
 szükségük lesz és betanítván őket mindazokra a
 cselekre, melyeknek a használata elkerülhetel-
 en, ha boldogulni akarnak zsebmetszői pa-
 lyájukon.

Kezdődik a gyakorlat azon, hogy a növendék-
 nek igen gondosan kell apólnia a kezét, hogy
 azok puhák és hajlékonyak legyenek. A tolvaj-
 növendéknek tehát glüzerbe áztatott köztükben
 kell aludnia. Ez finomra teszi a bőrt. Aztán ke-
 rülnie kell a tolvaj-csemelének minden nehé-
 z munkát, a kéz és az ujjak izmainak minden nehé-
 zebb megerőtítését, hogy a csontjai hajléko-
 nyabbak legyenek, mert ez igen fontos kondíció

a zsebtolvajok mesterségénél. Különösen gyako-
 rólnia kell pedig a növendéknek, hogy a mutató-
 és közéujjától öllő módjára tudja használni, és
 ezzel a két ujjával tudja megfogni biztosan és
 határozottan a kiirtandó leveles levő tárgyakat,
 mert nyilvánvaló és nem sok magyarázatra szo-
 rul, hogy egyszerűbb és könnyebb a „mutató”, ha
 a tolvaj csak két ujjával dolgozik, mint ha az
 egész kezét dugja bele a zsebbe.

Az ifju, a ki elvégezte a tanfolyamot, aztán
 megkezdheti a munkát. A városligetben, vasárna-
 ponként, a Paprika Jancsin elhánmszódo cselede-
 léányok zsebéből eszkatolajja a ki bugyellarist.
 A munka nem jár ugyan jelentékeny anyagi ha-
 zonnal, mert az efféle bugyellaristban rendszerint
 bizony csak néhány hatos van, de nem is ez a
 főczél, hanem az, hogy a tolvajcsemelte gyakorolja
 magát és megtanuljon hidegvérűnek lenni.

Ebben a stádiumban van a zsebtolvaj legin-
 kább kitéve annak a veszedelemnek, hogy a detek-
 tivek elespik. Mert a vénebbje már nagyon
 tud vigyázni és a gyakorlott zsebmetszőt több-
 nyire csak abban a pillanatban lehet még arta-
 malatlanná tenni, a mikor a keze még benne van
 a zsebbe. A mint egyebet kihúzza onnan
 a kezét, legalább is bajos rabizonyitani valamt,
 mert abban a pillanatban már nincsen nála az
 ellopott tárgy.

Tudnivaló ugyanis, hogy a zsebtolvaj rendszeren
 többédmagával dolgozik. A czinkosársáit arra
 valók, hogy „falat eszajának”, mint a hogy a
 tolvajnyelv mondja. A zsebmetsző elvézgi a lo-
 pást, de már a következő szempillantásban oda-
 changerozza az elemelt tárgyat az egyik „fal-
 csináló”-nak, ez pedig esetleg még tovább adja.
 Természetes, hogy a zsebtolvajt, ha elespik is,
 hába motozzák meg, mert a lopott holmi már
 nincsen nála.

Általában a zsebtolvajok rendszeren egész szö-
 vetkezeteket képeznek, melyeknek a tagjai közt
 esetleg lehetnek olyanok is, a kik nem is ismerik
 meg a banda valamennyi tagját, hanem valami
 jérel, tesszem valamifajta kalapról, vagy nyakken-
 dőről ismerik föl a társaikat.

Igy eshetnek meg egyszer egy vidéki úri ember-
 el a következő sajtásagos dolog:

A vidéki ember feljött Szent István napja al-
 kalmából Budapestre és előtte való nap a váci-
 utczában vett magának egy új nyakkendőt. Külö-
 nös színi nyakkendő volt, a minőt az emberek
 nem igen viselnek és a kereskedő szinte csodal-
 kozva mondta:

— Nem értem, hogy ezek a nyakkendők miért
 olyan kelendők! Tegnap óta már vagy harminc-
 cent adtam el!

Szent István napján a vidéki bácsi persze el-
 ment Budavarába és nagy áhítattal nézte vége az
 ünnepi körmenetet. Mikor aztán faradtan haza-
 érkezett a hoteljébe és levettelete saccakabóját,
 eszadkozva tapasztalta, hogy a külső zsebei igen
 nehezek és mindenikben eszörömpöl valami.

Bámulva nézte meg, hogy mi az és majd
 hanyat esett szörnyű eszadkozásban, mikor a
 zsebeibe belenyúlva, mindegyikből néhány órat,
 meg lánczot vett ki.

Nem akart hinni szemének.
 Bizonyos volt benne, hogy valami boszorkány
 úzi gonosz játékat vele és hogy az órak és a
 lánczok egyszerre csak lobbot vetnek és elégnék
 a markában.

De biz az nem történt meg. Valóságos jó
 eszűből meg aranyból való órak és lánczok
 voltak.

— Hát érte meg ezt, a ki tudja! — tűnődött
 magában az úri ember és elment a rendőrségre,
 hogy ott bejelentse a különös esetet.

Es ott meg is magyarázták neki a dolgot. Va-
 lami zsebtolvaj-bándának a tagjai ismeretöl jel-
 gyanánt ugyanolyan nyakkendőköt öltöttek fel,
 mint a milyet a vidéki úr vett előtte való nap a
 váci-utczában (nincs is azoknak a nyakkendők-
 nek nagy kelendősége) és a mikor az atyafi ott
 állott a váriban, a zsebtolvajok, a kik a nagy
 sokadalomban végeztek munkájukat, a nyakken-
 dője révén azt hitték róla, hogy ő is a szövél-
 keztelhez tartozik és a lopott prédat beleszemé-
 zték az ő zsebeibe, hogy bünyelet ne lehessen
 náluk találni.

Este aztán — vélték a tolvajok — ugys meg-
 osztoznak a közös zsákmányon. Persze nagyot
 nézhetek, mikor este aztán nem jött el a
 megbeszéltek helyre a pirospozsgás képű öreg ur,
 a ki „falszináló”-kat tartott a banda néhány tagja.

Tulajdonképen a zsebmetsző egy egészen külön
 branché. Késell metszi ki a dozdátanak a zsebet,
 innen is az cnevezés. Ezeknek a zsebmetszőknek

egy kínai bomba és fölgyjött a puskapor-raktárt s a hajót levegőbe röpítette. A hajón levők közül helen meghaltak, a többi pedig mind veszedelmesen megsebesült. A harcban állítólag négy-száz kínai elesett.

As oroszok megszállották az összes erősségeket s elkergették a kínai helyőrséget, a mely észak felé menekült s utjában fölgyjött a összes falvakat.

Hir szerint a kínai vár parancsnoka magától az övégy cászárnétól kapta a rendeletet, hogy az európaiakat megöltse.

A Reuter-ügynökség jelenti Csifuból tegnapi kelettel: A nemzetközi csapatok vesztesége a következő volt: Angol részről egy halott, négy sebesült; német részről három halott, hét sebesült; orosz részről tizenhat halott, negyvenöt sebesült; francia részről egy halott, egy sebesült. A Toku előtt levő kínai torpedónaszádokat elfoglalták az európaiak.

Berlin, június 19.

Ide még mindig nem érkeztek hírek közelről Kínából. Londonból érkezett hírek szerint, a Taku melletti harcnál egy német ágyúzását parancsnokát megsebesítették a kínaiak.

A helyzet Kínában.

Berlin, június 19.

A Berliner Neueste Nachrichten a Kínában való távirtozás nehézségeiről az számot.

Feking és Tientsin, valamint Sanghai és Tientsin között megszünt a távirtozási közlekedés. Csak kínai küldöncökkel lehet tovább menni a híreket. Takuba Tientsinből csak Helantól át tudják juttatni a híreket elvinni, mert minden más utat elzártak a fölkélek.

Itt nagyon aggodnak azért a német hadosztályért, a mely utban van Peking felé, s a melyről semmi hír eddigéig.

Az itteni tengerészeti hivatal előtt sok ezer ember várta a hivatalos jelentéseket a Kínában elesettekről s megsebesültekről, de eddig semmi távirat nem jött.

Berlin, június 19.

A Wolff-ügynökség jelenti Pétervártól a hó 18-iki kelettel: Az orosz külügyminiszterem eddig nem kapott különös híreket Pekingből vagy Takuból. Ott csak a lapokban közölt angol forrásból való híreket ismerik. A csifai német konzulnak a jelenléte az azzai ügyek osztályában kétkedve fogadják. Valószínűnek tartják, hogy egy torpedónaszád Takuba vagy másból hallotta azt a Hongkongon át már Londonba telegrafált hírt, hogy a köveszeket elfoglalták. A kínai követség napok óta nem kapott hírt Kínából.

London, június 19.

A Daily Telegraph-nak jelentik Sanghajból: Baró Kettler pekingsi német követ már két hónapig esélyt nyújtott a pekingsi diplomáciai testületnek, hogy határozatot hozzon a csifai ügyek elintézéséről, mert különben attól kell félni, hogy a kínai császárnak meg fogja támadni a köveszeket, de a köveszek legelőbb megmaradnak optimizmusuk gondolkodásánál s fölmérségesnek mondta a nagyobb csapatok berendezését. Sanghajból azt jelentik, hogy a pekingsi köveszeket két ostromot visszavertek.

Berlin, június 19.

A Herold távirati irodája jelentik Dortmundból, hogy báró Kettler pekingsi német követ anyja, a ki Münsterben él, táviratot kapott, a melyben az áll, hogy fia életben van.

Berlin, június 19.

A Wolff-ügynökség jelenti Tokióból: Az itteni kormány a hó 14-ike óta minden összeköttetés nélkül van Pekinggel. A csifai japán konzul semmit sem jelentett, arról, hogy Pekingben az idegen köveszeket elfoglalták volna.

London, június 19.

A misszió-társaság tegnapi kelettel táviratot kapott Hankauból, a mely szerint Tsao-shihban, Hanhu közelében a eszekek elpusztította a misszió-épületeket, a misszionáriusok azonban teljes épségben érkeztek Hankaubá.

London, június 19.

Egy Csingfuból ideérkezett magántávirat szerint Szecsuanban forradalom ütött ki.

A kínai császárné az idegenek ellen.

Brüsszel, június 19.

Az Independance egy pekingsi levelet közöl, a mely szerint a császárné a leghatározottabban kijelentette, hogy az európaiakkal minden áron szembe száll. A császárné valamennyi európaiakkal Kínából való kiűzést tervezte. Ha e terv nem sikerülne, akkor a császárné előbb a császárt és azután önmagát meg akarja ölni.

Beas, június 19.

Egy itteni esti lap a kínai zavarokra vonatkozólag a következőt tényt jelentik: Ezéltől nyolc nappal Delcassé francia külügyminiszter a francia köztársaság valamennyi külföldi képviselőjét távirattal értesítette, hogy a junami francia konzul jelentette neki, hogy a konzul a junami alkirályt magához hívatta és a követségeket jelentette ki előtte: A kínai kormánytól utasítást kaptam, hogy az európaiakat általmára a junami tartományban ne tegyék semmi intézkedést és hogy a hatóságok tartózkodjanak ugyan az idegenek üldözésétől, de ha magasanok intéznek támadást az európaiak ellen, azt ne akadályozzák meg.

Az alkirály ezt az utasítást azzal a megjegyzéssel közölte a konzullal, hogy követségeinek tartja a konzult a veszélyre figyelmeztetni és azt tanácsolja, hogy a francziák hagyják el gyorsan Junamot. Ezzel Franciaország iránt érzett barátságot akarja dokumentálni. Nem oltalmazhatja többé a francziákat a kapott utasítások után, de meg szeretné menteni életüket és azért tanácsolja a gyors menekülést.

Kína és a hatalmak.

London, június 19.

Vasárnap hajnali egy óra óta, attól a pillanattól fogva, a mikor a tákai erődök ágyú bombáit kezdtek az európai hadihajókra, valóságos háborús állapot van Kína és az európai hatalmak között, a melyek közösen operálnak Kína ellen. Az egész közvélemény és valamennyi újság így fogja fel a helyzetet. A tákai erősség parancsnoka erre a nyilvánvalóan ellenséges aktsúra csak azért látározta el magát, mert kormánya és az övégy császárné megparancsolta neki. Az a kérdés már most, hogy miként viselkedjék Anglia ezzel a megvártott helyzettel szemben, de azzal mindenki tisztában van, hogy a fődolog már most, hogy

Pekingben egyesült erővel állítsák helyre a rendet. Az összes lapok sürgetik a kormányt, hogy foglalja el a Jang-cse folyó egész területét. A lapok a legzenetesebb híreket közlik, a melyeket egyelőre nem lehet ellenőrizni. Így azt jelentik, hogy Oroszország elhatározta, hogy még öt ezer embert küld Port-Arturból Takuba. A Kosztroma önkéntes páncélos hajó szombaton Odesszából ezer-száz emberrel és sok lövegágyaggal Kínába indult. Több más orosz hadihajó legközelebb elindul. Az oroszok Kíaktában negyven ezer embert és negyvenkét ágyút gyűjtöttek össze és ez a jelentékeny hadsereg már parancsot kapott, hogy okkupálja Majmaktint s hogy egészen Nogiig nyomuljon előre.

Bécs, június 19.

Itteni diplomáciai körökben főleg azzal a kérdéssel foglalkoznak, hogy vajjon a kínai zavarok nem fognak-e alkalmat adni arra, hogy az európai nagyhatalmak között bonyodalmak támadjanak. Itt az a megjegyzés uralkodik, hogy a hatalmak teljes igyekezete egyelőre csak arra irányul, hogy alattvalóiknak életét és vagyonát megvédjék. Valószínű, hogy az eddig feltartóztatott európai csapatok e cél elérésére folytatni fogják útjukat Peking felé.

Páris, június 19.

Francois jun-nansen-i francia főkonzul helyzetéről nagyon nyugtalanító hírek érkeznek és sorsa Párisban nagy nyugtalanságot kelt. Attól tartanak, hogy Francois-nak és emberének élete nincs biztonságban és hogy a hitlerők és a francia alattvalók élete is veszélyben forog. Francois utolsó távirata június 14-éről való, s absolute semmit sem tudnak arról, hogy mi történt Jun-Nan-ban. Delcassé külügyminiszter tegnap sokáig tanácskozott a kínai követel s nagyon határozott hangon beszélt vele. A kínai követek nem volt módjában, hogy a külügyminisztert Francois és a többi francia alattvaló sorsáról megnyugtassa. Miként az egész világ, úgy ő is el van zárva Kínától.

Delcassé intézkedett, hogy Tonkingból csapatokat küldjenek a kínai határra. A csapatok már el is indultak és a határon várják be a további utasításokat, a melyek attól függenek, vajjon a kínai kormány megjelöl-e Delcassé fenyegetésétől. Eddig úgy látszik, hogy nem hozta a fenyegetés, ambar nagyon kérdéses, vajjon együtt világgal való összeköttetés végképen megszűnt. Ebből az okból Delcassé sulyt helyezett arra, hogy a párisi kínai követ közvetlenül a jun-nami alkirálynak táviratozzon. A követ ezt a kívánságot készségesen teljesítette.

Delcassé pedig a következő táviratot küldte az alkirálynak: «Őn életével felel nekünk a francia alattvalók életéért. Kerülni utalja az őt érni.»

Már most be kell várni, hogy a junami alkirály mit fog felelni ezekre a táviratokra. Az itteni külügyminiszter utban azt hiszik, hogy Kína meg fog huzynászolni Francois-nak határozott följelölését. A francia kormány elhatározta, hogy most nem fogja beérni az alkirály elmozdításával, hanem a kiszolgáltatását fogja követelni.

A helyzet eddigesen állásfoglalja az, hogy a párisi kínai követ pénteken este fél óra körül az erre már szét is küldte a meghívókat, de Delcassé megtagadása után lemondott az estély rendezéséről.

Páris, június 19.

Az a hír, hogy Francois francia főkonzul a jun-nansen-i alkirályt elfogta, nagy nyugtalanságot keltett Franciaországban.

Amnyi bizonyosra vehető a jelen helyzetben, hogy Franciaország a jun-nansen-i alkirály egyszerű ígéreteivel megegyezni nem fog.

Kína és Franciaország közt a viszony az utóbbi napokban nagyon feszültté vált.

Az Ellysé-palotában ma minisztertanács volt, a melyen Delcassé külügyminiszter a kínai helyzetet ismeretle és kijelentette, hogy valamennyi hatalom között teljes egyetértés uralkodik ebben a kérdésben. A sanghaji francia konzul egy tegnapi táviratban azt jelentette, hogy az alkirály szombaton azt a sürgős parancsot adta a polgári és katonai hatóságoknak, hogy gondoskodjanak az idegen biztonságáról. Attól, hogy a Jangce folyónál és Szecsuanban esetleg komplikációk állhatnak be, ma már nem tartanak oly nagyon, mint eddig. A konzul megjegyezi táviratában, hogy Lu-Hung-Csang alkirály Pekingsbe hirtak és június 22-én oda utazik. Lanesan tengerészeti miniszter bejelentette, hogy a Guichen cirkálóhajó 23-án, a Charner és Féant cirkálóhajók pedig 29-én Takuba mennek. Ugyanakkor két zászlóalj és két üteget küldenek szülőhazájával Kínába.

London, június 19.

Az alsóház mai ülésén a külügyi államtitár kijelenté, hogy Pekingből nem érkezett újabb kétfőli hír annál, melyet már közölték az alsóház. A tengerügyi hivatal intézkedett, hogy Jancsejing legfontosabb pontjaira segélycsapatokat küldjenek. Az angol hadihajók szükség esetén lövésben fognak működni az alkirályokkal a rend fenntartása. Jelenleg nem merültek föl a Jancsejingnél oly körülmények, melyek további közlést tennének szükségesek. A legutóbbi hír Wai Hei-nából érkezett az «Endymion» parancsnoktól és tegnap este 10 óráig kelt. Ez a hír azt mondja, hogy a tákai erődök ágyút, melyek 17-en tűzzel kezelték az egyesített erődök ostromához a segélycsapatokat előző nap delután szállították partra a hajókról. Az angol hajók, melyek nagján a folyon vettek részt ez ütközetben, az «Algerina» korvett és két torpedó-bomboló voltak. Az utóbbiak elfoglalták négy kínai torpedónaszádot. Az «Algerina» veszteséges eszekek, az ostromló csapatok megismeretlen. A szövetséges tengergyörgy egy II. osztályú kínai cirkáló Taku külső részén feltartóztatott.

Újabb csapatok küldése Kínába.

Kiel, június 19.

Tekintettel a kínai zavarokra, egy tengerészeti zászlóalj mozgósítására vonatkozó parancsot adott ki. A csapatokat azonnal el fogják küldeni. Ugyazinten utnak fog indulni a «Ferst Bismarck» nevű páncélos hadihajó.

Berlin, június 19.

A Wilhelmshavenben állomásozó második tengeri zászlóalj parancsot kapott a Kínába indulásra.

Berlin, június 19.

A Wolff-ügynökség jelenti Csingtauból mai kelettel: Az «Irene» cirkálóhajó ma 240 tengerész-katonával Takuba ment. Itt minden nyugodt.

Frankfurt, június 19.

Párisból táviratozzák a Frankfurter Zeitungnak: Oroszország a 4000 lövő seregen kívül, a mely már utban van Peking felé, már ismét 20.000 embert küldött Pekingbe.

London, június 19.

Az itteni lapok számos hírt közölnek arról, hogy Oroszország mily nagy erőfeszítéseket tesz a végből, hogy Kínában vezérserepet vihessen.

Páris, június 19.

Az orosz kormány jelenti a francia kormánynak, hogy 4000 orosz katonára szállott Kínába. A titkos politikai körökben tett jelentésből kitűnik az, hogy Oroszország részéről minden külön érdek érvényesítése kizártnak tekinthető.

Jokohama, június 19.

Hir szerint a hatalmak föltekert Japánt, hogy huzsezer embert küldjön Kínába a lázadás elfojtására. Japán valószínűleg beleegyezék ebbe.

London, június 19.

Hivatalos helyre érkezett jelentés szerint 3000 japán katonára szállt utjában partra Kínában. A Taku előtt állomásozó japán tengeri hajó, hir szerint, azt a parancsot kapta, hogy ugyanannal a csapattal szállítsan partra, mint az orosz parancsnok.

Páris, június 19.

A Havas-ügynökség egy jezzéke a következőket mondja: Azon francia csapatok létszáma, a melyek már Kínában vannak, vagy oda utban vannak és június 25-ike és június 3-ika között érkeznek Takuba, 2000 emberre rug. A haderő, mely Franciaországból 2 torpedóhajón június 29-én indult el, 2200 főből áll. A jelenleg felszerelés alatt álló cirkáló hadosztályai együtt, mely legközelebb június 29-én indul, Franciaországban a kínai vizeken 7 cirkálója, egy jelzőgőzös és 4 ágyúszázója lesz.

London, június 19.

A Reuter-ügynökség jelenti Szmilból mai kelettel: Elhatározott, hogy a beszüllött csapatok közül hat ezreket és egy mászaki századot, valamint egy üteg tüzértéget Kínába küldenek.

Milano, június 19.

«Carlo Alberto», «Trombino» és «Vezuvio» páncélos-hajókát sürgősen felszerelik. A hadikormány parancs következtében a három hajó Kínába megy.

Newyork, június 19.

A «Tribune» jelenti Washingtonból: Mae Tuley elnök utasította Mae Arthur tábornokot, hogy három ezred rendes katonasággal, összesen 5000 emberrel küldjön Mandchou Tientsinbe. Rövid tengeren azt a parancsot kapta, hogy az Oregon estahajót Kínába küldje.

Monarchiák s a kínai bonyodalom.

Utes, június 19.

Még eddig bizonytalan az, hogy vajjon a «Zenta» osztrák-magyar hadihajó a tákai kikötőben vívott harcban résztvevő-e vagy sem. Eddig még egyetlen nagyhatalom sem kapott erről értesítést.

Hogy a kínai akcióban mily mértékben fog a monarchia részt venni, az még bizonytalan. Amnyi azonban bizonyos, hogy osztrák-magyar gyalog-csapatok Kínába menni nem fognak. Legelőbb egy hadihajó fog még Kínába menni, hogy a Zentával együtt közreműködjék az európai nagyhatalmak akciójában. Még ez ügyben sem történt végleges döntés, a melyet nehezít az a körülmény, hogy egy hadihajó csak öt hét alatt ér el innét Kínába. Ezen idő alatt pedig a zavargások már valószínűleg meg fognak szűnni.

Triest, június 19.

A téparancsnokság utasítást kapott, hogy tegye meg az előkészületeket arra nézve, hogy az itt állomásozó 97-ik gyalogezredet azonnal hadi lábra helyettesse, ha azt a parancsot kapna, hogy az ezred a Maria Terzia nevű cirkáló hajón, melyet most szerelnek fel Polában, Kínába utaljon.

VIDÉK.

* Vegyvizsgáló állomás Nagyváradon. A termények és élelmiszer cikkek megvizsgálása céljából Nagyvárad város közgyűlése dr. Berkovits Ferenc bizottság tag indítványára vegyvizsgáló állomás létesítését határozta el. A vegyvizsgáló állomás céljaira a városi tanács a közkutatásügyi miniszterrel az állami főiskola vegyleni laboratóriumát elkérte. A miniszter ezt megengedte, emellegve a város az állami főiskola vegylenit, Potássy Jánost, a ki az állomás vezetője lesz, a budapesti és szegedi hasonló intézetek megtekintése céljából tanulmányutra küldte.

UJDONSÁGOK.

— Szabad! —

«Asszonyom! Bocsánatért eszedek az, a ki ünt megszökött. Azert történt, hogy énekekben gyönyörködésnek egyedül, tavol a világ zajától. Enekelek Saul romanczát és ön szabad.»

«Nem énekelek! — kiált az énekesno haragosan — nem vagyok en automata! De végre gondolj egyet; a hárfá el üt, a mely a szoba közepén állt és elcsekkelt a kívárat ariat.

«Közönöm! — hangzott a fal mögöl és nem sokára az énekesno ugyanoly rejtélyes módon a lakasán volt. Sohansen tudta meg, ki volt az a zeneboland, a ki ezt a tréfát megtette vele.

«Otero peres gyémántja! A szép Otero ujra beszüllt magyar. Beperelet ünt barátját Bulpet angol ügyvéd 60 ezer frank eregég és a pikáns részletekben nem szűkölködő úgy tegnapi került az egyik párisi bíróság elé. A gantler angol három esztendőn keresztül mondhatni intan barátját volt Otero kisasszonynak és ebben a minőségben nem csekély értékű ajándékokat, ékszereket, ruhákat vett neki. Ki ajándékok — két-három-száz ezer frank értékben — erősítik a barátságot, ez volt Oteronak jelmondata udvarlójával szemben. Tavaly azonban Bulpet ur kiügött az aprópenzéből és azt a szelvényes módot eszlelte ki ajándékozásánál, hogy a vett dolgokért kiállított váltókra saját néven küvi Otero nevet is aláírta, mint jóllátó. A nyajas angol egyszerre csak elült Párisból és a szép Oteronak keletelt fizetni azért az ajándékokért, melyeket barátjától kapott, a ki-nek váltított 60 ezer frank zsarlat. Egy hónapig eszelte előlt Bulpet örökség utjan pár millió boldog tulajdonosa lett és mikor Otero felszólította, hogy 60 ezer frankját adja vissza, az angol nem akart emlekezni, hogy valaha halotta volna Otero kisasszony nevet. A dolog persze perre került, de a bíróság tegnapi nem döntött, nint-hogy Bulpet öngyédre illetékességi kifogást emelt.

A kínai osztrák-magyar követ a királynál. A király ma kihallgatáson fogadta báró Oszkacsn kínai osztrák-magyar követet, a ki most szabadságon van vakációját Bécsben tölti.

II. Oszkár svéd király és a magyar lapok. Mikor a svéd király a minap Párisban meglátogatta a magyar pavillont és kifejezett adott elragadtatásnak Magyarország kiállításának szépsége fölött, végig járva a terméken, szemébe ötlött egy hatalmas tábla, melyen az Oszkár király magyarra megjelölő újságok egy-egy példányra csoportosítva van. Pár pillanattal csodálkozva nézgette a lapokat és felkiáltott: — Csakugyan imponálóan sok újság jelenik meg Magyarországon.

— Lipót király és gróf Lónyayné. Egy bécsi estlap, állítólag megbízható értesülések alapján közli, hogy a belga királynak egyáltalán esze-ágában sincs a leányával való közeledés. Még ma is csak olyan feszült a viszony gróf Lónyay Elemérné és az atyja közt, mint volt ezélt és szó sincs arról, hogy Lipót király Gasteinban ki fog békülni a leányával. — Triestből külfönből azt jelentik, hogy gróf Lónyay Elemér a Piccolo című újságnak levelet írt, a melyben kövölménynek mondja azt az olasz újságokból átvett hírt, hogy a feleségétől válni készül.

— Merénylet az olasz király ellen. Volkermarktól táviratozzák a Graczer Tagblatt-nak, hogy odaváló olasz ember levelet kapott a fiától, melyben tudomásra hozza apjának, hogy egy anarchista egytelben, sorsuzás utján, öt jelölék ki arra, hogy Umberto olasz királyt megölje. Ezenkívül még négy walkódó van kisenelce arra, hogy az időn meggyilkolják. Az apa a fiának levelet elküldte a kerületi kapitányhoz s a levelet íróját Pontafelben hamarosan le is tartóztaták.

— A szocialisták gratulációja. Albert belga herceg, nint már megirtuk, elégezte a szomorvosai mtködsérel nevezett Trödar bajor herceg leányát. Az elégyés alkalmával a belga szocialisták lapja, a Peuple a következő üdvözlélet intézi Albert hercegehez: «Herceg ur! A menyire mi tudjuk, önnék csak egy hibája van, az, hogy herceg. Tudjuk, hogy ezt már több ízben szemére vetették önnék, de azt is tudjuk, hogy mit sem használ. Pedig gondolja meg, mily szép volna, ha ön születésnek, nevelésének és környezetének előteletie felett vállalt volna... Igaz, hogy ön eddig sohansen mutatkozott kevelynek és emlékezésed rá, mily örömet okozott önnék, hogy tavaly, a geni kiállítás idejében fölkereste elvtársunkat Hardynét és kért szorított vele. Mondja meg herceg ur, mi ez? Vajjon ez és az ehhez hasonló többi fiataleki epizód mind csak számítás vagy pedig spontán megnyilatkozása egy nemes kedélynek és egy oly intelligenciának, mely a kor követelményehez alkalmasodik? Ha majd lesz bátorsága szembeállani a reakcióval és nem fogja tűrni, hogy a mai gyakorlati társadalmi állapotok védőnek tekinték, ha velük szövetségbe lépve reformokon fog munkálni és ha megéri, hogy semmi sem emelhet magasabba, mint hogy az új társadalom munkása lesz: mi — ez ezt lojális nyúltsággal valljuk be — akkor sem monduk le köztársasági meggyöződésünkről, de misérszt nem fogjuk megvonni öntől támogatásunkat és segítségünket, valahányszor arról lesz szó, hogy a munkásosztály helyzetét könnyítse törvények... Ha ön, herceg ur, csakugyan szerelmi házasságot köt, ugy nem keltette Erzsébet hercegnőben a reményt, hogy valaha koronát fog viselni — mert a kit az ember szeret, annak nem huzódik és ön tudja, hogy a jövő a nepletség... Fiatalság, szeretet, jószág élesíti önt, herceg ur, és el fog jönni az ara, mikor már semmi sem fog hiányozni a boldogsághoz, mert mihelyt ön lemond mesterségének a gyakorlásáról, semmi hibát sem ismerünk önbén. És ön megérdemli, hogy boldog legyen és mi kívánunk önnék arra az időre kimondhatatlan örömeiket és számos gyermeket.»

— Regényes szöktetés. Egy francia író mégszöktetése emlékeztet hossa egy francia lapnak azt a különös esetet, a mikor Malibran aszszonyt, a világhírű énekesnőt megszöktették. A különbség csak az, hogy a míg Gyp szöktetésének rejtélye megoldódott, addig Malibran aszszony sohansen tudta meg, ki szöktette meg. Egy alkalommal elcsekkelt Desdemona szerepét. Kimerült vonult vissza palyaháza, a mikor valaki kopogtatott ajtaján.

— Szabad! — Belpelt egy liberális inas és így szölt: — Jöjjön gyorsan aszszonyom; anyja nagyon beteg. Ha meg egyszer látni akarja, siessen.

Az énekesno nem is gondolt arra, hogy az inas sohansen látta. Fölugrott, kendőt borított magára és sietett az inas után. Lenn kocsi állt, az inas beszállt a kocsiba; a fogat megindult. Sokáig rohogott a kocsi, úgy, hogy a dolog felűnt az énekesnőnek. Ki akarta nyitni a kocsi ajtaját, de az zárva volt. Végre meglát. Az énekesno kiszállt, de abban a pillanatban a fejére dobtak egy csuklyát. Kiáltani akart, de már benn volt egy kapuban s ellenállhatatlan vezettek tovább. Mire a csuklyát levették róla, gyönyörűséges boudoirban volt, melynek minden butor-darabja rozszasni volt. Bannalattól s ijedeimből aig tért magához, a mikor egy asztalkán levelet talalt, a mely így hangzott: «Asszonyom! Bocsánatért eszedek az, a ki ünt megszökött. Azert történt, hogy énekekben gyönyörködésnek egyedül, tavol a világ zajától. Enekelek Saul romanczát és ön szabad.»

— Nem énekelek! — kiált az énekesno haragosan — nem vagyok en automata! De végre gondolj egyet; a hárfá el üt, a mely a szoba közepén állt és elcsekkelt a kívárat ariat.

«Közönöm! — hangzott a fal mögöl és nem sokára az énekesno ugyanoly rejtélyes módon a lakasán volt. Sohansen tudta meg, ki volt az a zeneboland, a ki ezt a tréfát megtette vele.

«Otero peres gyémántja! A szép Otero ujra beszüllt magyar. Beperelet ünt barátját Bulpet angol ügyvéd 60 ezer frank eregég és a pikáns részletekben nem szűkölködő úgy tegnapi került az egyik párisi bíróság elé. A gantler angol három esztendőn keresztül mondhatni intan barátját volt Otero kisasszonynak és ebben a minőségben nem csekély értékű ajándékokat, ékszereket, ruhákat vett neki. Ki ajándékok — két-három-száz ezer frank értékben — erősítik a barátságot, ez volt Oteronak jelmondata udvarlójával szemben. Tavaly azonban Bulpet ur kiügött az aprópenzéből és azt a szelvényes módot eszlelte ki ajándékozásánál, hogy a vett dolgokért kiállított váltókra saját néven küvi Otero nevet is aláírta, mint jóllátó. A nyajas angol egyszerre csak elült Párisból és a szép Oteronak keletelt fizetni azért az ajándékokért, melyeket barátjától kapott, a ki-nek váltított 60 ezer frank zsarlat. Egy hónapig eszelte előlt Bulpet örökség utjan pár millió boldog tulajdonosa lett és mikor Otero felszólította, hogy 60 ezer frankját adja vissza, az angol nem akart emlekezni, hogy valaha halotta volna Otero kisasszony nevet. A dolog persze perre került, de a bíróság tegnapi nem döntött, nint-hogy Bulpet öngyédre illetékességi kifogást emelt.

A kínai osztrák-magyar követ a királynál. A király ma kihallgatáson fogadta báró Oszkacsn kínai osztrák-magyar követet, a ki most szabadságon van vakációját Bécsben tölti.

II. Oszkár svéd király és a magyar lapok. Mikor a svéd király a minap Párisban meglátogatta a magyar pavillont és kifejezett adott elragadtatásnak Magyarország kiállításának szépsége fölött, végig járva a terméken, szemébe ötlött egy hatalmas tábla, melyen az Oszkár király magyarra megjelölő újságok egy-egy példányra csoportosítva van. Pár pillanattal csodálkozva nézgette a lapokat és felkiáltott: — Csakugyan imponálóan sok újság jelenik meg Magyarországon.

— Tolsztoj egyházi útok alatt. A minden oroszok czárja egyben a legfőbb egyházi személy is; 6 az orthodox pápa. Legelőbb arra népekek nemcsak a világban, de a lelkiekben és szellemiekben is. Eddigi teletéit azt mondták rá, hogy liberális, fenséges eszmei vannak s egyike a század leghumánusabb embereinek. Egy Angliában megjelölő szocialista lap pedig oly hírt közöl, mely élesen ráczaföl hirdettet liberálisizmusára. A hir szerint az orosz szent szinodus körlevelet bocsátott ki, melyben tudja, hogy a czár egyházi útokkal sújtotta Tolsztojt, mert minden művészen az orthodox egyház ellenségeként mutatkozott. Nem ismeri el az egy istent hárton személyben, isten fiát egyszeri embernek tartja, megváltoztatja az evangélium szent szövegét, elveti a hierarchiát, kigunyolja a szentségeket és egyházi szokásokat. A szent szinodus ezért már előre megtiltja, hogy akár csak egy misét is mondjanak Tolsztojt lelkéért, ha a nagy istentagadó bűnbánás nélkül hal meg és utolsó órájában bűnbánás vissza nem tér az orthodox egyház kebelébe.

— Merénylet Hartenan grófé ellen. Híuetlen gyorsasággal terjedt el tegnap Graciban egy szenzációs hir. Arról van szó, hogy néhai Battenberg Sándor bolgar fejedelem özvegye, Hartenan grófé ellen gyilkos merényletet tettek. A kisse zavaros, kusza adatok szerint a grófnak egy elbocsátott kocsisa, Friedrich Ernő terve vette, hogy a grófnét és két szolgálóját megölje, hogy aztán a penkészeletet roppant drágaságu eszereket elrabolhassa. Ezért a kocsis egy Bacó Antal nevű züllött legénylappal lépett összeköttetésbe. Megbeszéltek, hogy tervüket öjri fogják végrehajtani és pedig előbb a földszinten lakó két szolgálót teszik el láb alól, aztán megölik a grófnét s a gazdag zsákmánnyal meg ugyannal a Magyarországra szöknek. Mielőtt azonban a cizmosostársak tervök végrehajtásához hozzáférhettek volna, Bacó lojás gyanú miatt előzők a vizsgálat során aztán kiderült, hogy része volt az ismeretes göstingi és wetzlarerfi gyilkosságokban. Friedrichnek sem volt már érkező más cizmosostárs után nézni, mert időközben róla is kiderült, hogy nagyobb lojásokat követelt el Hartenan grófé karára s őt is elfogták. A véletlen úgy hozta magával, hogy a két jómadár egymással szomszédos két szobába került. Bacó azt hitte, hogy sokan tagadással megmenekül a

sen beszűnteti az üzemet, hogy készletei túlságosan fel...

Bankkamatlása. A német birodalmi bank kamatlása...

A fenti kimutatás szerint a német birodalmi bank állása...

Arany kölcsönök Amerikában. A Mária Theresia pénze...

Fizetőképzetlenségek. A német Kreditverein a következő...

KÖZLEKEDES.

Hajókészlekedés Budapest és Visegrád közt. A magyar folyam...

VEGYES KÖZLEMÉNYEK.

Az adóreform. A múlt heten a pénzügyi miniszter...

GAZDASÁGI KÖZLEMÉNYEK.

Időjárás. Az országos meteorológiai intézet jelentése...

A vetéses állás Ausztriában. A legutóbbi időben melege...

Uj gazdasági tudósítások. A földművelésügyi miniszter...

KIÁLLÍTÁSI ÜGYEK.

A temesvári kiállítás. Az országos iparügyi bizottság...

KERESKEDELEM ÉS TŐZSDE.

A szeptemberi buza szállíthatósága. A budapesti tőzsdetanas...

Szokványbuza októberre 7,85, 7,86, 7,88, 7,90, 7,89, 7,91 k.

Déli 1 óra 30 perces hivatalosan záródnak: Szokványbuza októberre...

Délután 5 óra 30 perces hivatalosan záródnak: Buza októberre...

Terménytőzsde. Terményekben ma nem volt forgalom.

Ertéktőzsde.

Newyorkból ma is nagyon kedvezőlen hírek érkeztek. Az ottani tőzsde...

BUDAPESTI ÁRU- ÉS ÉRTÉKTŐZSDE.

— Junius 19. —

Gabonátőzsde.

Az amerikai tőzsdék ma tekintélyes áremeléssel lepték meg...

Déli tőzsde.

A déli tőzsde lángha irányzat uralkodott, mert Berlinből...

Útőzde.

Az útőzde nagymértvű berlini eladásokra ismét érzékenyen...

Gabona forgalmi kimutatás.

A m. kir. központi statisztikai hivatal kimutatása az 1900 évi...

Table with columns: Az aru megnevezése, Ervelet, Előzetes, and various numerical data for grain trade.

azért, mert a szeptember buza sokkal jobban fogja magát...

Szokványbuza októberre 7,85, 7,86, 7,88, 7,90, 7,89, 7,91 k.

Déli 1 óra 30 perces hivatalosan záródnak: Szokványbuza októberre...

Délután 5 óra 30 perces hivatalosan záródnak: Buza októberre...

Terménytőzsde. Terményekben ma nem volt forgalom.

Ertéktőzsde.

Newyorkból ma is nagyon kedvezőlen hírek érkeztek. Az ottani tőzsde...

BUDAPESTI ÁRU- ÉS ÉRTÉKTŐZSDE.

— Junius 19. —

Gabonátőzsde.

Az amerikai tőzsdék ma tekintélyes áremeléssel lepték meg...

Déli tőzsde.

A déli tőzsde lángha irányzat uralkodott, mert Berlinből...

Útőzde.

Az útőzde nagymértvű berlini eladásokra ismét érzékenyen...

Gabona forgalmi kimutatás.

A m. kir. központi statisztikai hivatal kimutatása az 1900 évi...

Table with columns: Az aru megnevezése, Ervelet, Előzetes, and various numerical data for grain trade.

—98 f. Fialat könnyű 95-97 f. II. Magyar aszédelt: Nehéz...

Szokványbuza októberre 7,85, 7,86, 7,88, 7,90, 7,89, 7,91 k.

Déli 1 óra 30 perces hivatalosan záródnak: Szokványbuza októberre...

Délután 5 óra 30 perces hivatalosan záródnak: Buza októberre...

Terménytőzsde. Terményekben ma nem volt forgalom.

Ertéktőzsde.

Newyorkból ma is nagyon kedvezőlen hírek érkeztek. Az ottani tőzsde...

BUDAPESTI ÁRU- ÉS ÉRTÉKTŐZSDE.

— Junius 19. —

Gabonátőzsde.

Az amerikai tőzsdék ma tekintélyes áremeléssel lepték meg...

Déli tőzsde.

A déli tőzsde lángha irányzat uralkodott, mert Berlinből...

Útőzde.

Az útőzde nagymértvű berlini eladásokra ismét érzékenyen...

Gabona forgalmi kimutatás.

A m. kir. központi statisztikai hivatal kimutatása az 1900 évi...

Table with columns: Az aru megnevezése, Ervelet, Előzetes, and various numerical data for grain trade.

Frankfurt, június 19. (Esti tőzsde.) Osztrák hitelrészvény...

Hamburg, június 19. (Zárlat.) Osztrák aranyárjádék 97,60...

Páris, június 19. (Az Egyetértés tudósítójának távirata)...

Berlin, június 19. (Zárlat.) 2 1/2% os angol konszolok 100,75...

Prága, június 19. Nyerscukor Ausztriában azonnal átvéte...

KÜLFÖLDI ÁRUTŐZSDEK.

Berlin, június 18. Buza 15,40, 15,30, rozs 15, —, zab 13,90...

BÉCSI ÉRTÉKTŐZSDE.

Bécs, június 19. (Az Egyetértés távirata.) A mai előtőzsde...

BÉCSI GABONÁTŐZSDE.

Bécs, június 19. (Az Egyetértés tudósítójának távirata.)...

BÉCSI ÉRTÉKTŐZSDE.

Bécs, június 19. (Az Egyetértés tudósítójának távirata.)...

KÜLFÖLDI ÉRTÉKTŐZSDEK.

Berlin, június 19. (Az Egyetértés tudósítójának távirata.)...

BÉCSI ÉRTÉKTŐZSDE.

Bécs, június 19. (Az Egyetértés tudósítójának távirata.)...

Vertical text on the right edge of the page, likely a continuation of the main text or a separate column.

KIS HIRDETÉSEK

Minden hirdetésre felvilágosítás... TELEFON 5166

Ezen hirdetés rovatban minden... TELEFON 5166

Csak oly levelekre válaszolunk... TELEFON 5166

Kis hirdetések... Breuer nővérek... Burger Vilmosné... Nemecsek A.

Kiadóhivatali üzenet... Szerénynek... Eladás... Használt és új... pónz-szokrónyok

Alkalmazást keres... Ügyes... Különi éle... Pénzkölcsön... GERŐ A.

A czimmel ellátott apróhirdetések... 60 fillér bélyegdíj... esesik.

Czimbalmok... Libériák... Budapesti Polgárnál... Budapest.

8 szoba butor... Egy fölbirtokos által... Budapest.

CRÈME DE FANÇON... Rögön átmotó... Budapest.

MICHELSTADTER S. E. és H. BUDAPEST... TRIUMPH cipők... Építkezési munkálatokat.

BORSODY és SCHER... Budapest, VIII. ker., Kerepesi-ut 73.

Hirdetmény... Szatmár-gőzfűtés állomás megnyitása.

Szerelmek könyve... Most jelent meg az Athenaeum r. társ. kiadásában.

Dr. Kálmán Fr. vgyógyintézete... Budapest, Brunn mellett.

Hirdetmény... Déli vasút... Budapest d. v. Balaton-Földvár között.

LAKÁS ABLAK PADLÓ FEREG NYAR... TELEFON 14-39... DITRICHSTEIN MOR.

Szerelmek könyve... Tartalma a következőkben: Szerelem történetei...

Table with columns for destinations (Boráros, Vámszék, Ekküter, Tabán, Liptóváros, Bombártér, László- és Császár-fürdő, Margitsziget felső állomás, Újpest) and fares.

Petőfi Sándor... Darabonként 25-35 kr. Szab és kiadó tulajdonos... BERCZEL SÁNDOR BUDAPEST VI. KIRÁLY U. 4.

Értesítés... A pozsonyi, komáromi és soproni cs. és kir. katonák... Kelt Pozsony, 1900. évi június hó 6-án.

Hirdetmény... Kereskedelmi m. kir. miniszter... Magyar királyi államépítészeti hivatal.

Első cs. kir. szab. Duna-Gőzhajózási Társaság... Helyi hajózás Budapest székes főváros határában és Újpest 1900 június 1-től fogva.

Állandó foglalkozást nyernek tisztességes, megbízható... Megállapodás levél útján történhetik.

Titkos betegségeket... Dr. KAJDACS... Budapest, V. Váci-körút 4. szám, I. emelet.

Hirdetmény... Az Érsekújvár és Nagy-Súrany állomások közötti mintegy 90 km. hosszú vonalon végződő alépítési munkákra.

LAMPEL RÓBERT (WODIANER F. ÉS FIA) Budapest, Andrássy-út 21. sz.

OLASZ SZINMŰVEK... BRACCO Don Pietro Caruso... CAVALLOTTI Enckek éneke... VERGA Parasztesület.